

λόν καὶ σοφὸν νοῦν τῆς ὑμετέρας ἔξοχότητος, παπεισμένοι κατ' ἐξοχὴν ὅτι θέλετε λάβει καὶ ἤδη τὰ πλέον σωτήρια μέτρα, διὰ νὰ ἀπαλλάξετε τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ὅστις δύναται νὰ βλάψῃ τὰ μεγάλα καὶ ἐμβριθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὁποῖον μέτρον ἔλαβεν ἡ Σ. Κυβέρνησις διὰ νὰ συγκαλέσῃ τὴν ἔθνικὴν Συνέλευσιν, θέλει εἰμεθα ἔτοιμοι καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἀρμοδίας ἐποχῆς νὰ προσφέρωμεν τοὺς πληρεξουσίου μας.

Δέχθητε, ἔξοχώτατε, τὸ βελούτατον σέβας καὶ ὑπόκλησιν τῶν ὑποσημειούμενων.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 19 ἰουλίου 1831. Οἱ πολῖται

Α. Τζόκρης, Γ. Τζόκρης, Α. Παπαδοῦκας, Π. καλμοῦχος, Π. παπαδοπούλος, Δ. Λάμαρης, Π. Ζεγκίνης, Α. Ι. κορδίας, Γ. κηλαφτοπούλος, Α. Γεωργίου, Β. μπαρμπερόπουλος, Α. Τσιροβίλης, Α. Τζόκρης, Θ. Τρικιόπουλος, μ. Θεωνᾶς, Γ. Πατρόπουλος, Α. Στασινοπούλος, Α. κιάφας, Π. Ψυχός, κ. Φωτόπουλος, μ. κωνσταντίνου, Δ. Ἀθανασίου, Π. μανουσάκης, Γ. Ζεμπέκος, Γ. Σκληρός, Ε. Νικολαΐδης, Ι. πασχάλης, Δ. περρόπουλος, μ. κάββας, Ι. Σέκερης, Σ. παπαμιχαλόπουλος, Γ. περρόπουλος, Α. Ἀσημακόπουλος, Γ. Θεοφανόπουλος, π. Ἰωαννουῦς, Ι. Ηλιοπούλος, κ. Βάκος, μ. παπαμιχαλόπουλος, Δ. μιχαλόπουλος, μ. Ζωαννου, π. κοθαντζῆς, Ι. Θεοδοσίου, Ν. Φύρας, Α. Ἰωαννίδης, Ε. Ἰωαννουῦς, Α. πέπας, κ. Α. Ἰατρός, Γ. παπαμιχαλόπουλος, Γ. Ἀνιωτίτης, Α. Γρόσης, Τ. Νέζιος, Θ. Λικουρέζος, Α. μουλόπουλος, π. Σωτηριανόπουλος, Γ. κοκκαλάρας, Ν. Τιλπερακης, Ι. Θεοδωρόπουλος, Δ. Διαναρης, Α. παπασπύρου, Δ. Δριγούνης, Σ. Θεοφανίδης, π. Α. παπαπαναγιώτου, Γ. Γεωργίου, Γ. πατρόπουλος, Α. τοῦ ῥήγα, Α. τῆς καλῆς, Α. Δημητρώπουλος, Ν. κωλιαλέξης, π. Ἰωαννουῦς, Γ. Δοροβίνης, Δ. μάνιφραδας, π. Γεωργιζόπουλος, Θ. Γυμναίτης, Α. Λιθαδιώτης, Στ. μιχαλόπουλος Σπαρτιατῆς, Α. Δεμπεμπιτῆς, Α. παπαπαναγιώτου, μ. Σαρλῆς, π. Φαρμακόπουλος, Α. μουρέλας, Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος, Δ. μπατούδανος, Ν. παπαδημητρίου. — Χωρὶον Σκαφιδάκι, Ν. μικίσης, Δ. Σχνας διὰ τοῦ Εὐσταθίου Ν., Γ. Νιταζόπουλος, παγκαλέπουλος, Γ. τοῦ Ἀνδρέα, Α. Νικηλαου, Γ. Χαραλαμπεύ, Η. ματλή, Γ. καρφλόγας, Γ. Σφίγας, Γ. Σαλωνικιόπουλος, Η. Δ. μπρινιακού, μ. μπρινιακός, π. Γιαννόπουλος, Ν. Αελεκητῆς, κ. περγεμῆς, Στ. Ἀνδριόπουλος, π. Δημόπουλος, Α. Τζουρονόπουλος, π. πουρλέκης. — Οἱ προκριτοδημογέροντες τοῦ χωρίου κουτσοπόδι. — Σ. Ἰορδανόπουλος, Γ. Βασιλείου, Α. Δημητρίου, Δ. μπίνος, Α. τοῦ Χατζῆ, μ. τῆς Τασινᾶς, Σπ. παιδάκης, Δ. μπλάτζος, π. Ἰωαννου μαρμπάκας, Ἰωάννης Ἰερέψ, Ι. μπηζιόπουλος. — Χωρὶον μπουγιαδῆ. Α. κωνσταντέπουλος, Θ. κωνσταντέπουλος. — Χωρὶον Ἐπάνω μπέλεσι. Α. Οἰκονόμου, Α. κλαδοῦρης. — Χωρὶον κατὼ μπέλεσι. Γ. μητροπαπᾶς, Θ. κωνσταντῆς. — Χωρὶον Τατζί. Δ. Ζήχος. — Χωρὶον κάργια. Α. μήτρας. — Χωρὶον Βροῦστι. π. Ἀγγελόπουλος. — Χωρὶον κουρτακι. κ. κοκογιάνης. — Χωρὶον Φοκίτι. Α. Σχοινᾶς. — Χωρὶον Χαρβατι. κ. Ἀλω- νιστιώτης. — Χωρὶον Ἀρίας, Α. παπαμιχαλόπουλος. — Χωρὶον καπα- ρόλι. Γ. Τίτες. — Χωρὶον μπόρσι. Θ. μανώλη, Α. μονοδασίτης, Ν. Σαμαραῦτης, Γ. πεπεμοντιῆς, π. Ταρλάκος, Α. παπαδόπουλος, π. Ἀλή- κουλῆς, μ. Θεωνᾶς, Γ. πόττας, μ. κατζῆς, Α. μασιριδοπούλος, Α. Στε- ματοπούλος, κ. Αεγδοπούλος, Γ. Σκραντες, Γ. μπουρλέκης, Α. Λιμπος, π. κέντης, Α. Τετιβεσῆς, Α. Ἀλιπασῆς, Δ. Φικιώτης, μ. παπαρήτωρ, Β. παπακωνσταντῆ, μ. Νικολοπούλος, Δ. κηφιώτης.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντικὴ Ἀρχὴ συνυπογραφομένη μετὰ τῶν ἀνα- φερομένων ἐπικυροῖ τὸ αὐτογνώμον καὶ γνήσιον τῶν υπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 20 ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Ν. Ζεγκίνης, Γ. Ἀλπανόπουλος, Θ. μεθωνιός, Α. Καλογεροπούλος. Ὁ Γραμματεὺς Ν. Κορδίας.

Ἀρ. 2,483. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἄμα ἔλαβον τὴν ὑπ' Ἀρ. 4 012 ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυ- βερνήσεως, ἐκοινοποιήσα αὐτὴν ἀμέσως εἰς τοὺς Δημογέ- ροντας καὶ προκρίτους τῆς ἐπαρχίας ταύτης, προσκαλέσας αὐτοὺς εἰς ἐν, ἐκ περιστάσεως τυχόντας ἐνταῦθα.

Ἀφοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων ἐξήγησα τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς αὐτῆς ἐγκυκλίου, ἔδωσα εἰς τοὺς παρερισκομένους ἐκ τῶν προκριτοδημογερόντων καὶ λοιπῶν πολιτῶν ἀπόλυτον ἄδειαν νὰ κάμῃ, ὅστις ἐξ αὐτῶν θέλῃ, τὰς παρατηρήσεις τοῦ εἰς ὅσα ἡ αὐτὴ ἐγκύκλιος διελάμβανεν.

Αἱ παρατηρήσεις τῶν ἐστάθησαν ὀλίγαι, δότι ὅλοι ὁμο- φώνως οἱ παρευρισκόμενοι ἐπεθύμησαν καὶ κατ' αὐτὴν ἀκί- μη τὴν περίστασιν νὰ ἐκφράσωσιν ἐκ νέου ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Υ. Ε. τὰ φειθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφουν ὑπὲρ τῆς καθεστῶσης Κυβερνήσεως, καὶ τὴν δυσταρέσκειαν τῶν

εἰς τὰ σκευωρούμενα παρὰ τῶν κακοβούλων τῶν θελόντων νὰ ταραῖωσι τῶν πολιτῶν τὴν ἡσυχίαν.

Πρέθυμοι ὅλοι εἰς τοῦτο, ἐσύμβεσαν εἰς ἀπάντησιν τῆς μνημονευθείσης ἐγκυκλίου τὴν ἐγκλειομένην ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν καὶ διεύθυναν εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην διὰ τῆς ἐν- παρχιακῆς Δημογεροντίας των.

Ὅλοι οἱ Προκριτοδημογέροντες καὶ λοιποὶ πολῖται δια- μολόγησαν ἐπὶ τῆς συναθροίσεως τὴν εὐχαρίστησίν των εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ ἔδειξαν πόσον εἶναι σύμφωνοι εἰς τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως των ἐνεργούμενα ὑπὲρ τῆς σωτη- ρίας τοῦ ἔθνους.

Διερμηνεύων εὐχαρίστως τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουσιν ὀρθὰ φρονήματα τὸν λαὸν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τῆς ὁποίας τὴν διεύθυνσιν μοι ἐνεπιστεύθη ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ μὲ σέβας βελούτατον.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 18 ἰουλίου 1831.

Τῆς Υ. Ε. Ταπεινότητος δούλος

Μ. ΠΕΤΑΛΑΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐ ξ ο χ ῶ τ α τ ε ,

Μ' ὄλον ὅτι διὰ τῶν προλαβουσῶν ἀναφορῶν μας τῆς 23 ἰανουαρίου καὶ 15 ἰουνίου νομίζομεν ὅτι ἀποχρόντως ἐξε- φράσαμεν πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα τῆς ἐπαρχίας μας τὰ αἰ- σθήματα, ἀφοῦ ὅμως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας μᾶς ἐκοινο- ποιήθη ἤδη ἡ ὑπ' Ἀρ. 4,012 τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἐγκύκλιος, ἐλάβαμεν νέας αἰτίαις, ἀποτετινομενοι εἰς τ' ἀληθῆ τῆς πατρίδος μας συμφέροντα, νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν ἐπανα- ληπτικῶς τὰς αὐτὰς ἐκείνας ἀναφορὰς μας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἐκφραζόμενοι δὲ καὶ αὐθις διὰ τῆς παρούσης τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπροξένησαν δυσταρέσκειαν τὰ τῶν ῥαδιοῦργων μηχανουργήματα, νὰ διτβεβαιώσωμεν ἐκ νέου καὶ κατ' αὐ- τὴν ἐκδομὴν τὴν περίστασιν τὴν Υ. Ἐξοχότητα περὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀναποσπάστου ἀρτιότητος καὶ ἐμπιστοσύνης μας.

Ἐλυπήθημεν μεγάλως παρτηρήσαντες ἐκ τῆς αὐτῆς ἐγκυ- κλίου, ὅτι ἀντὶ νὰ περιοριθῇ ἡ κακοβουλία, ἔτι μᾶλλον ὑπο- στηρίζεται παρὰ τινων ἀτομῶν ἐπιμονῶς πασχόντων ὑπο- διαφροοις προσχήματιν ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς πατρί-δος νὰ ἀνατρέψουν τὰ καθεστῶτα, νὰ ταραῖωσιν τὴν ὁποίαν ἀπολάβομεν ἤδη ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν ἐκ τῆς νουνεχοῦς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων παρὰ τῆς καθεστῶσης Κυβερνή-σεως, καὶ ὠρελούμενοι ἀπὸ τὴν τοιαύτην περίστασιν νὰ ἐπι- τυχῶσι τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν των.

Θλιβομεθα ἐγκαρδίως, θεωροῦντες αὐτοὺς τυφλῶς παραση- ρομένους ὑπὸ τῆς κενοδοξίας των νὰ φηντάζωνται εἰς ἐχυτοὺς συγκεντρωμένην ἔθνος ὁλοκλήρου τὴν θέλησιν, καὶ νὰ φέ- ρωνται ἀσυλλογίστως κατὰ τῶν καθεστῶτων, νομίζοντες ἐχυτοὺς ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους, καὶ θελοντες νὰ ἐνεργῶ- σιν ὡς ἀπὸ μέρους αὐτοῦ, ἀνομῶς σφετεριζόμενοι τοιοῦτον δικαίωμα.

Ἐλεεινολογοῦντες τῶν τοιούτων τὰς παραλογίας, ἀποστρε- φόμεθα καὶ δικαίως καταδικάζομεν τὰ παρ' αὐτῶν ἐνεργού- μενα, ὡς ἀντικείμενα ὅλως εἰς τ' ἀληθῆ τῆς πατρίδος μας συμφέροντα καὶ εἰς ὀλεθρον αὐτῆς τείνοντά.

Ἐχομεν προφανεῖ διδόμενα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ μικρὰ- θυμία τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἀνέβαλε μέχρι σήμερον τὴν κατὰ τῶν τοιούτων λυμάντηρων τοῦ ἔθνους δικαίαν τῆς ὀρ- γῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μακροθυμία τοσαύτη δὲν ἔφερεν εὐκατεῖον ἀποτέλεσμα, ἐλπίζομεν ἤδη ὅτι δὲν θέλει ἀνεχθῇ τοῦ λοι- ποῦ, ὥστε νὰ ταράττεται ἐπιπλέον ἡ κοινὴ ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους ἡσυχία ἀπ' ὀλίγα τινὰ ἄτομα, τυφλῶς ἀπὸ τὰς ὁρμᾶς τῶν παθῶν των παρασυρόμενα, καὶ ἐπιθυμοῦμεν ὥστε νὰ λά- βῃ ἡ Σ. Κυβέρνησις ἀνάλογα αὐστηρά μέτρα διὰ νὰ ἀπαλ- λαξῇ τὸ ἔθνος ἀπὸ τῶν καιρῶν ταραχοποιῶν, καὶ ἐξασφ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
 Ετήσια Φοίνικες 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τῶν
 λοιπῶν μέρων τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Κα-
 στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 583ο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Υπουργικίας.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἑκκτάκτους
 Ἐπιτρόπους, Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς.

Ἡ Κυβέρνησις, πληροφορηθεῖσα κατὰ τὸν τελευταῖον Νυνέμωρον ὅτι ἡ χολέρρα ἐμάστιζε τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας τῆς Ῥωσσίας, ἐξέδωκε τὴν ὑπ' Αρ. 2,611 ἐγκύκλιον, καὶ διέταξε νὰ λάβετε τὴν ἀναγκαίαν πρόνοιαν, καθυποβάλλοντες εἰς αὐστηρὰν κάθαρσιν τὰ ἀπὸ ὑποψιᾶ παράλια προσερχόμενα πλοῖα, διὰ νὰ προφυλάξετε τὸ Κράτος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὀλεθρίαν νόσον.

Ἡ δὲ πληροφορεῖται, ὅτι ἡ χολέρρα ἐξετάθη εἰς τὴν Ῥωσσίαν, εἰς τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ μάλιστα εἶναι ὑποψία ὅτι προσέβαλε καὶ αὐτὴν τὴν καθέδραν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν νὰ διατάξετε τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας Ὑγειονόμους καὶ Λιμενάρχας νὰ διπλασιάσουν τὴν προσοχὴν των, καὶ νὰ βάλουν εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὴν ὑπ' Αρ. 2,611 ἐγκύκλιον, φυλάττοντες ἀκριβῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, καθὼς διαλαμβάνει ἡ αὐτὴ ἐγκύκλιος. Ἡ χολέρρα εἶναι φοβερωτέρα καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν παιώλην, διότι μεταδίδεται, ὡς λέγεται, καὶ διὰ τοῦ ἀέρος. Ἐπομένως τὰ προφυλακτικὰ μέτρα πρέπει νὰ εἶναι ἀσφυκτίως αὐστηρότερα, παρ' ἂν ἐπρόκειτο λόγος περὶ παιώλους, καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ὑγειονομικῶς ἐπιστατούντων, καὶ πρὸ πάντων τῶν Διοικητῶν, ἀποκαθίσταται βαρύτερα.

Ὅθεν, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν, θέλετε συμμορφωθῆ κατὰ πάντα μὲ τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον ὡς πρὸς ἅπαντα τὰ πλοῖα τὰ προσερχόμενα ἀπὸ τῶν λιμένων τῆς Ῥωσσίας, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐν γένει ἀφ' ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἀνατολῆς, διὰ νὰ φυλάξετε τὸ Κράτος ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον φοβερώτατον κίνδυνον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ιουλίου 1831.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀναφοράι.

Αρ. 2,910.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
 Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΥΣ

Ἄμα λαβὼν τὴν ὑπ' Αρ. 4,012 ἐγκύκλιον τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος, ἐκάλεσα τοὺς προκριτοὺς μαγέροντας καὶ λοιποὺς πολίτας τῆς πόλεως Ἀργους καὶ τῶν χωρίων, καὶ ἀνέγνωσα εἰς ἐπήκοον αὐτῶν τὴν ἐγκύκλιον αὐτὴν, ὅτινες συναισθανθέντες δεινὸς τὴν παροῦσαν ἀνωμαλίαν, προερχομένην ἀπὸ τοῦ ιδιόρρυθμου ἰσθμίου κακοβούλων, ἐνέκριναν ὁμοφώνως νὰ ἐξηγήσωσι δι' ἀναφορὰς των πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν κατὰ τῶν ἰσθμίων ἀθεμίτων κινήσεων ἀγανάκτησιν των.

Ἐκπληρῶν δὲ τὴν αἰτησιν τῶν ἀναφερομένων, διευθύνω πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν διαληφθεῖσαν ἀναφοράν των, καὶ παρακαλῶ νὰ ἀξιωθῇ ἀπάντησιν τῆς δηλωτικῆς τῆς παραλαβῆς αὐτῆς.

Ἐν Ἀργεὶ, τὴν 21 Ιουλίου 1831.

Μένω μὲ σέβας βαθύ.

Ὁ Τοποτηρὴς Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, καὶ

Ἐξουχάτατε,

Κοινοποιηθεῖσα εἰς τοὺς ὑποφαινομένους πολίτας τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἡ ὑπ' Αρ. 4,012 ἐγκύκλιος τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος, ἐνέπνευσε τὴν πλέον ἐπαισθητὴν φρίκην διὰ τὰ ὅποια στυγερά μέτρα ἐξακολουθοῦν νὰ μεταχειρίζονται τινες, ἀποτολμοῦντες νὰ ταράξωσι τὴν ἐνεστῶσαν τάξιν τῶν πραγμάτων, χωρὶς νὰ συλλογίζωνται ἀφ' ὁποίας συμφορὰς κατετράχετο προλαβόντως τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἀπαντινόμενοι τὰς πράξεις ταύτας ὡς ιδιόρρυθμοι καὶ ἐμπαθεῖς, δὲν γνωρίζομεν εἰς μόνους αὐτοὺς νὰ ὑπάρχῃ ἡ συγκέντρωσις τῆς δημοσίου θελήσεως.

Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν λογισθῇ ἡ σιωπὴ μας ἀποδοχὴ τῶν ἀθεμίτων πράξεων τῶν τοιούτων ιδιοβουλῶν, γενομένων δολίῶν εἰσηγητῶν εἰς τοὺς ἀθώους πολίτας, πολλὰ παθόντας ἐπὶ τῶν προλαβουσῶν περιστάσεων, ἐκπληροῦμεν χρέος μας, ἀφ' ἐνὸς μέρους δημοσίως νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν κατὰ τούτων δικαίαν ἀγανάκτησιν μας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁμοφώνως νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξουχότητα ἐνδόμυχον εὐγνωμοσύνην καὶ σταθερὰν ἀφοσίωσιν μας, ὁμολογοῦντες τρανῶς τὴν ὁποίαν εὐδαιμονίαν, πολιτικὴν ἀναμόρφωσιν, καὶ ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν ἀπαιτῶμεν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀφ' οὗτο ἡξιώθη νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ τὸν ὑψη-

πῶν κληρονόμων νὰ πληρώσωσι Φοίν. 240, οἵτινες
νὰ δεθῶν εἰς τὰς ἐνδεστέρας τῶν λοιπῶν κληρονόμων.
Ἐπισυναπτόμενον ὑποχρετικὸν τῶν κληρονόμων ἢ
σημείωσιν τῶν ζητημένων βιβλίων.

Παρατηρεῖται.

Α'. Ὅτι ἀδελφὴ ἢ ἀνεψιὸς ἐξ ἀδελφῶν δύο ἢ ἀ-
δελφοὺς ζητῶν τὴν κληρονομίαν, εἰδὲ καὶ αἱ ἀντιτείνει.

Β'. Ὅτι εἰς τριαύτην περίσσειαν πᾶσα σκέψις τῆς
Δικαστηρίου καταντᾷ περιττῇ, καθ' ὅτι τὸ καθαρὲν
καὶ τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως εἶναι ἡ ἀσφαλὲς
βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ δικαστὴς στηρίζεται ἀφ' ἑνὸς
τὴν ψῆφον τε.

Γ'. Ὅτι ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τῆς Δικαστηρίου ἢ
ἀπὸ μέρους τῆς Κ. Ἰω. Εὐμορφοπέλας πρότασις περὶ
τῆς Κ. Κοραῆ τῶν βιβλίων.

Δ'. Ὅτι τὸ Δικαστήριον δὲν δύναται νὰ προδεύσῃ
ἐν ἑνῇ γὰρ δι' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραίτησιν τῶν δύο
κληρονόμων, ἢ τὰς ἰδιαίτερας τῶν μετὰ τῶν λοιπῶν
συμφωνίας, ἢ ἐνῷ μάλιστα στηριζόμενας τὰς βλέπει
εἰς φιλανθρωπίας ἀφ' ἑνὸς.

Καὶ δι' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γ παρατήρησιν,
Σκέπτεται.

Ὅτι εἰδοπύων τότε ὁ ἐπίτροπος τῆς περιστείας,
τὸ Δικαστήριον ἐξετέλεσεν ἐν τῶν κυριωτέρων χρεῶν
τῆς ἡτο τῆς περιστείας ἐπίτροπος, ἐπρεπε ἢ νὰ ἐξε-
τάξῃ ὅσα τῆς ἀποθανόντος δὲν ἦτο, καὶ τὰς πληρο-
φορίας του, τὸν προσεκάλουν τὰ χρέη του, νὰ τὰς
κοινοποιῇ εἰς τὸ Δικαστήριον. Οὐδ' ἐπρεπε νὰ κάμνῃ
οἱ κληρονόμοι ὅσας ἐκαμον ἀντιτάσεις, ἐνῷ ὁ νόμος
καὶ ἐγγύησιν τὰς ὑποχρεῖται νὰ δώσωσι, οὐδ' ἐπὶ
τῶν μηνῶν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις.
Καὶ ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν πρέπει νὰ νομίσωμεν, ὅτι ὁ Κ.
Φαρμακίδης θ' ἀπατάσῃ τὰς κληρονόμους τῆς ἐλι-
κτινὸς τῆς Κικικαῖκης, μεταχειριζόμενος βεβαιὴν τῆς
ἀπάτης τὸν ματὴ γένους Κ. Κοραῆ, ἀφ' ἑτέρου ἡ-
θελομεν κατὰ τι παρεχόμενα τὸ δίκαιον, ἀν' εἰς ἀ-
πλῆς ἄλλων λόγων στηρίζόμενοι, θέλωμεν ἐπιμενῶσαι
τὴν αἴτησίν των.

Οὐδ' ἀνάγκη νὰ μετατεθῶσιν αὐτὰ εἰς τὴν Κ.
Καντοσαύλου τὴν αἰκίαν, ἐνῷ τρεῖς ἐλαττώσεις μῆνας
θὰ μένουν ἀπείρακτοι καὶ εἰς τὸ διάστημα τῆς, ἢ
μετ' αὐτῶν τριῶν ἐτι ἐτῶν, δύναται καθὼς νὰ ζητή-
σῃ τὸ δίκαιόν τε, ἢ νὰ τὸ λάβῃ.

Διὰ ταῦτα ἀποφασίζει.

Α'. Ἡ περιστεία τῆς ἀποθανόντος Κ. Κικικαῖκης
νὰ διαρθεθῇ εἰς τρεῖς ἰσά μέρη (ἀφ' ἑκτελεσθῶσιν ὅσα
ἐκκλησιάζον αἱ μετὰ τῶν ἐν Λιβερνῶ καὶ
Ζακύνθῳ συμφωνίαι), ἐκ τῶν ἰσῶν ἐν θέλει λάβῃ
ἡ ἑξὺς αὐτῶν ἀδελφὴ τῆς Δελῆς, τὸ ἕτερον αἱ τρεῖς

θυγατέρες τῆς ἀποθανέσης ἀδελφῆς τῆς Δεσποινῆς,
Ἀρτεμῆς καὶ Παλῆδαι, τὸ δὲ τρίτον ἡ Παλῆδαι, Ἰωάννης
καὶ Βισκέντης, τέκνα ἄλλης ἀποθανέσης ἀδελφῆς τῆς.

Β'. Ἡ περὶ τῆς κίβωτις αἰτήσις ἀπορρίπτεται.

Γ'. Οἱ ἐξηθέντες κληρονόμοι νὰ πληρώσωσι τὰ δικαστι-
κὰ ἐξοδα καὶ τὸ δικάσιμα τῆς παρῆσης Φ. 42: 80 | 100.

Δ'. Ἡ παρῆσα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημ.
νὰ ἐκτελεσθῇ δὲ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσίν της.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 10 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Γραμ. Σ. Π. Τριανταφύλλης.

Ἀρ. 3,101. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Π. Κλεομένης ἐπίτροπος τῆς Κ. Π.
Χ. Πέτρης, ἐπαρξάσας πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆς τὴν
5 τῆς λήξαντες Ἰαννῆς ἀγωγὴν κατὰ τῆς Κ. Ἰωάν-
νης Β. Πονδίκης, δι' ἧς ἐπισυναπτῶν χρεωτικὴν τῆς συ-
ζύγου τῆς Κ. Ζωίτζας ἐμολογίαν χρεονολογημένην τὴν
24 Μαΐου 1831, ἐξαίτεται νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ αὐ-
τὸς Πονδίκης ὡς σύζυγος τῆς Κ. Ζωίτζας,

Νὰ πληρώσῃ,

1. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἐμολογίας συνιστάμενον εἰς
τάλληρα Δίτηλα 269.

2. Τὸν τίκον αὐτῆς τῆς κεφαλαίας μέχρι τῆς
ἀπὸ πληρώσεως.

3. Τὰ δικαστικά καὶ συνηγορικά ἐξοδα.

Ἐπειδὴ ὁ ἐπιφορτισθεὶς τὴν κοινοποιῆσιν τῆς ὑπ'
Ἀρ. 2605 [3035 κλήσεως τῆς Δικαστηρίου Ἀστυνομί-
κως κλήτωρ ἀνέφερεν ὅτι ὁ Κ. Πονδίκης εἶναι ἀπών.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κλεομένης δι' ἀναφορὰς τῆς χρεονολογη-
μένης τῆς 25 Ἰουλίου παύσαντος Ἰαννῆς ἐξήλθει νὰ προδεύσῃ
ἡ προκειμένη ὑπόθεσις κατὰ τοὺς περὶ ἀπόντων τύπους.

Διὰ ταῦτα, δυνάμει τῆς ἀρθρ. 216 τῆς Πολιτ. Δ.
δικασίας, προσκαλεῖται ὁ διαληφθεὶς Πονδίκης ἀ-
ἀπολογηθῇ ἐντὶς 24 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Γ. Ἐφ. ἡ-
μερίδας καταχωρήσεως τῆς παρῆσης, εἰδὲ μὴ, θέλων
ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῶν νόμων διαταττόμενα.

Τὸ παρὸν Πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γ.
Ἐφημερίδος ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῇ εἰς
τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου τότε, ἄλλο εἰς ἐκείνην τῆς
ἐν Ναυπλίᾳ τελευταίας κατοικίας τῆς Πονδίκης, ἄλλο
εἰς τὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν τῆς Ναυπλίας, καὶ ἄλλο
εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς αὐτῆς πόλεως.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 10 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κουπαρίσης.

ἢ διὰ νομίμη ἐπιτρέψει τε, διὰ ὃ ἀπολογηθῇ· ἄλλως θέλων ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῆς Ἀρ. 218 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας διαταττόμενα.

Ἡ παρῶσα νὰ γνωστοποιηθῇ κηρύττοντες Ἀσυνομικῶς ὑπέρτερου μεγάλης τῇ Φωνῇ ἐν τῷ μύσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως Ἰακύνθης· ἀντίγραφον αὐτῆς νὰ κολληθῇ εἰς τὸν συνηθισμένον ἰόπον τῆς πόλεως ταύτης· ὅμοιον νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου Ἰστέ, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος. διὰ κ.τ.λ.

Ἐν Σύρῳ, τῇ 9 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΛΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας

Ἀποφασίς

Ἀρ. ΚΔ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΛΙΓΙΝΗΣ, ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ, ΚΤΛ.

Ἀναγνώσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 64 ἀναφορὰν τῆς Ἀσυνομίας Λιγίνης, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν 16 Φεβρουαρίου τῆς τρέχοντος ἔτους ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ Κ. Κοκκινάκης, ἐπισυναπτῶν καὶ συνοπτικὴν καταγραφὴν τῆς περιουσίας τῆς.

Τὸ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς ἐκδοθὲν παρὰ τῆς Δικαστηρίου Πρόγραμμα ὑπ' Ἀρ. 324 πρὸς γνωστοποίησιν τῶν κληρονόμων τῆς μακαρίτου.

Ἀναφορὰν τῆς ἐκδόσεως τῆς κηδείας τῆς τεθνηκότος, δι' ἧς ἐπισυναπτέται τὰς ἀποδείξεις τῶν ἐξοδευθέντων, καὶ ζητεῖ τὴν ἐξόφλησιν.

Πρᾶξιν ὑπ' Ἀρ. 344 τῆς Δικαστηρίου τέτε, δι' ἧς διωρίσθησαν ἐπιτρόποι τῆς περιουσίας τῆς ἀποβιώσαντος, συντακτέας εἰς χρήματα, βιβλία κ.τ.λ.

Ἀναφορὰν χρονολογημένην τὴν 28 τῆς παρελθόντος Φεβρουαρίου τῆς Δικαστηρίου Γραμματικοπέλε, δι' ἧς λέγων, ὅτι υἱὸς ζώσης ἀδελφῆς τῆς ἀποθανόντος Κοκκινάκης, παρσιάζεται ὡς ἐπιτροπὸς ἐκείνης, ὡς τοῦ ἔτος τῆς Παλειδίας, Ἰωάννης, Βισκάντση, Δεσποινὸς, Παλειδίας καὶ Ἀργυρῆς, τέκνων δύο ἀδελφῶν τοῦ μακαρίτου, αἵτινες δὲν ζῶσι· εἰδοποιᾷ δὲ τὸ Δικαστήριον, ὅτι δύο ἀνεψιοὶ τῆς ἀποθανόντος ἐξ ἀδελφῶν διαμένον ὁ μὲν εἰς Λιβύρην, ὁ δὲ εἰς Ζακύνθον.

Τὸ ἐπισυναπτόμενον εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς μαρτυρικῆς, δι' ἧς νομίμως ἀποδεικνύεται ἡ παρσιζομένη συγγένεια.

Ἐτερον τῆς Δικαστηρίου Πρόγραμμα ὑπὸ τὴν Ἀρ. 350, δι' ἧς γνωστοποιᾷται τοῦ Γραμματικοπέλε ἡ αἰγίσις.

Ἐπιτροπῶν ἐγγραφὰ ἀπὸ τὸν ἐν Λιβύρῳ καὶ Ζακύνθῳ πρὸς τὰς ἰδίους ἐπιτρόπους τῆς περιουσίας.

Ἀναφορὰν τοῦ Κ. Ἰω. Εὐμορφόπουλου, εἰς τῶν ἐπιτροπῶν τῆς περιουσίας, δι' ἧς παρσιάζει γενικὴν

ιστολογισμὸν, συνωδευμένον μὲ τ' ἀνήκοντα ἀποδεικτικά, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῆς κηδείας τῶν ἐξόδων ἀφαιρῶν ὅσα ἔλαβε, καὶ τῶ μένῃσι νὰ λαμβάνῃ Φοίν. 101 καὶ λεπ. 57, ἐξοδα, τὰ ὅποια δι' ἀναφορὰς τῶν παρσιζομένων εἰ κληρονόμοι.

Ἀναφορὰν τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἐν Ζακύνθῳ καὶ τῆς ἐν Λιβύρῳ κληρονόμων, ἐπὶ δὲ καὶ τῆς περιουσίας, δι' ἧς ἀναφέρειν περιουσίαν γραμμάτων τῆς μακαρίτου πρὸς τὴν ἐν Λιβύρῳ ἀνεψίαν του, ἀναφέρουσιν· “Ἡ φρόνησις μὲ ὁδηγεῖ νὰ κρατήσω τὰ δανειθέντα „ 150 τὰλλήρα τῆς βοηθείας σας, ἕως νὰ περεωθῇ ἡ „ κυβέρνησις με, καὶ τότε σὰς ἰδὲ ἐπιτρέψω εὐγνωμόνως.

Περιουσίαν ἄλλου γραμματος τοῦ δανείσαντος Δημητρίου Κοκκινάκη πρὸς τὸν Ἰω. Εὐμορφόπουλον, λέγουσαν, ὅτι ἐκ τῶν 150 ταλλήρων εἶναι δανεισθὰ τῶν 100 δύο ἕτεροι φίλοι, καὶ ἐγγυητὴς αὐτῆς· προσθέτει δὲ, ὅτι ἂν ἐκείνοι ἐπιμείνωσιν, αὐτὸς ἐξ ἰδίων θέλει τὰ πληρώσει χωρὶς νὰ τὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς τεθνηκότος, καὶ τὸτο χρεωζόμενος εἰς τὰς ἄλλας συγγενεῖς· ζητεῖ δὲ μόνον τὰ 50, τὰ ὅποια ἐξ ἰδίων ἐδάνεισεν.

Εὐγνώμονα ἀπάντησιν τῶν λοιπῶν κληρονόμων, καὶ κατὰ πάντα σύμφωνον μὲ τὰ προβληθέντα.

Ἀναφορὰν τῆς ἰδίας Ἰωάννης Εὐμορφόπουλος, δι' ἧς ἐπισυναπτέται ἀπόσπασμα πρὸς αὐτὸν γραμματος τῆς Κ. Θ. Φαρμακίδος, ἐκλέτοντος, ὅτι εἰς τὰ βιβλία τῆς μακαρίτου εὗρίσκειτο ἐν κιβώτιον μὲ σώματα 69 τῶν Πολιτικῶν τῆς Πλευράρχου καὶ 34 τῆς μεταξὺ δύο Γραμμῶν διαλόγου.

Ἀνθίστασιν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἐκ μέρους τῶν κληρονόμων.

Ἀναφορὰν τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐν Λιβύρῳ καὶ Ζακύνθῳ κληρονόμων, δι' ἧς προβάλλουσιν ὅτι δι' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐρεθίσαν ὁμολογίαν τῆς Κ. Φαρμακίδος πρὸς τὴν Κ. Κοκκινάκη φλαχρίων εἰκοσι βενετικῶν, βασιλικῶν καὶ τῆς Ὀσμανίας καὶ πενταφράγκων εἰκοσι, παρσιζομένη τῆς κληρονομικῆς τῶν δικαίω, πρὸς τρέποντες εἰς τὸτο καὶ τὰς ἑτέρας, εἰς μὲν τὰς ἐνδεῖς νὰ δοθῶσι Φοίν. 80, καὶ εἰς ὅλους ὑποχόμενοι, ὅτι ὁ Κ. Φαρμακίδης δὲν ἠθέλε τὰς ζητήσεις καὶ τῶν σωμάτων τῆς Λογίᾳ Ἐρμῆ.

Ἀπάντησιν τῶν κληρονόμων, δι' ἧς δὲν πέργεται ταῦτα, καὶ μεθ' ἡμέρας ἄλλην, δι' ἧς μεταμεληθέντες συγκατατίθενται εἰς τὰ προβληθέντα.

Ἀναφορὰν ἄλλην τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐν Λιβύρῳ καὶ Ζακύνθῳ κληρονόμων, δι' ἧς παρσιζομένη τῆς κληρονομίας μὲ συμφωνίαν νὰ τοῖς δοθῶν βιβλία τῶν Κλασικῶν Συγγραφέων, καὶ μετὰ τὰς δύο ἐκ τῶν λοι-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 56 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 483. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛ ΔΙΚΑΣΤ. ΣΚΟΠΕΛΟΥ Κ.Τ.Δ.

Ο Κ. Δικ. τ. Δικ. Κ. Τόριώτης Σκοπελίτης ενώπιον τῶν Κυρίων Νικολάου Ἀλεξίου Φείγγε, καὶ Δημήτριον Ἰωάννη ἐξέδικαζόν τε Σκοπελίται, διὰ τῆς ἀπὸ 6 Μαΐου 1831 ἀγωγῆς τε, ὡς σφραγισθέντος ὅλην τὴν περιουσίαν τῶν ἀποδιδόντων πάππου τε Ἀλεξίου, καὶ ὡπατῆ ἦδη παρ' αὐτῶν διὰ τῶ Δικαστηρίου τὸ ἀναλογεῖν αὐτῶ τῆς κληρονομίας.

Τὸ Δικαστήριον κοινῶν ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς πρὸς τὰς Κυρίους Νικολάου Ἀλεξίου, καὶ Δημήτριον Ἰωάννη, προσκαλεῖ αὐτοὺς νὰ ἀπολογηθῶσιν, ἐπίσης δὲ καὶ τὰς ἀπέντας καὶ ἀγνώστες κληρονόμους τῶ ἀποδιδόντων, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῶ Δικαστηρίου προσωπικῶς ἢ δι' ἐπιτερίπε ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ παρυσιάσωσιν ἀπίδμξιν τῶ τίτλων, καὶ προτείνωσι τὸ ἐπὶ τῆς ἐσίας τῶ ἀποθανέντος κληρονομικὸν δίκαιόν των.

Ἡ παρῶσα θέλει κηρυχθῇ διὰ τῶ κήρυκος ἐν τῶ μέσῳ τῆς πόλεως ταύτης· ἀντίγραφον δ' αὐτῆς θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῶ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν ἀγορᾶν.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 11 Μαΐου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΗΛΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχυόμαχος.

Αρ. 868 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατηγορηθεὶς ὁ ἐκ Βιλιθίνης τῶν Καλαβρυτῶν Ἠλίας Μπάικας παρὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας, ὅτι κατὰ τὰ μέσα τῶ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐγύμνωσε διὰ νυκτὸς τὴν οἰκίαν τῶ ἐκ Κλαπατζένης, χωρὶς τῶν αὐτῶν Καλαβρυτῶν, Κωνσ. Μπιζιπέλλε, τακτικῶς ἐδικάσθη ἐνώπιον τῶ Πρωτοκλήτε γέγε, ἀλλὰ δι' ἑλλειψιν τακτικῶν ἀποδείξεων ἀπελύθη.

Ἐπειδὴ ὁμῶς κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 5,914 εἰδικοποιήσεως τῆς ἐπὶ τῶ Δικαίῳ Γραμματείας, παρατηρεῖται, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὼν παράπανον κατὰ τῆς περὶ τῆς κατηγορίας ταύτης ἐκδοθείσης ἀπ. φά-

σεως, δυνάμει τῶ 154 ἀρ. τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, προσκαλεῖνται ἅπανται αἱ Ἀστυνομίαι τῶ Κράτος νὰ ἐπαγρυπνοῦσι τὴν ἀπικλυθεῖσα τῶτον Ἠλίαν Μπάικαν προσεχῶς μέχρι πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ ἡ παρῶσα εἰς τὴν Γ. Ἐφημερίδα, πρὸς ἀπάντησιν τῶν ὅσα, εἰς τὸ μεταξύ τῶν χρόνων τῶτων διάστημα, δύνανται νὰ διατρέξῃ εἰς τὴν προεμμένην κατηγορίαν.

Ἐν Καλαβρυτοῖς, τὴν 4 Ἰουλίου 1831

Ὁ Πρόεδρος Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Στέππης.

Αρ. 410. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ.

Εἰδ. πλεῖ τὸν ἀπὸ τῶ ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατίας Κύριον Γεώργιον Γκιώνην Κραυδιώτην, ὅτι ὁ Κύριος Εὐσεβίου Σακαραμχγκᾶς ἐπίτροπος τῶ Κ. Κρηνησ Κ. Ζαυτῇ πλοῖον τῶ Ἑλληνικῶ Βρεγαντίον νόματι Ἰάσων, ἐπικρατίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τῶτο ἀναφεραν ἀπὸ τῆς χθεσινῆς ἡμερομηνίας, δι' ἧς ἐγκαλεῖ τὸν διαληφθέντα Κ. Γκιώνην, καὶ μεμφόμενος αὐτὸν ὡς ἐλλείψαντα ἀπὸ τὰς μεταξύ των γεγευίας συμφουίας, ἀναφρικᾶς εἰς τὸ ναύλωμα τῶ πλοῖου τε, ζητᾷ:

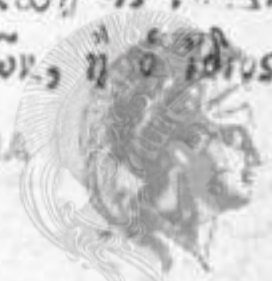
Α'. Νὰ δθῇ ἡ ἀπικραμένη ἀσφάλεια πρὸς αὐτὸν διὰ Τάλ. δίστηλα Ἀρ. 500, χρηματικὰ κεφάλαια, αὐτῶ ἐμέγρητε πρὸς τὸν ναυλωτὴν, καὶ διὰ τὸν συμφωνηθέντα ναῦλον Τάλ. δίστηλα 1400, ὅπῃ ἐτος νὰ ἀνταποδότη τὸ διὰ Τεργέτην ταξιδιόν τε.

Β'. Νὰ διερωθῇ παρὰ τῶ Δικαστηρίου τῶτε δίκαιον, ἵνα ἐκτιμήσῃ τὰς φερωμένους ἐν τῶ πλοίῳ το πραγματείας.

Γ'. Ἀν ὁ πλοῖαρχος δὲν ἤθελεν εἶναι ἀσφαλισμένος ἀπὸ τὴν αἰξίαν τῶν πραγματειῶν, νὰ ἐνεργηθῶσιν ὅσα εἰ νόμι διακελεύειν εἰς τσιαύτας περιτάσεις διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ εἰρημένα κεφάλαια καὶ ναῦλος, καὶ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ πλοῖον ἀπὸ τὰς ἐπαπειλεμένας ζημίας καὶ ἐξοδα.

Καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκε πράξιν ὑπ' Αρ. 409 προσδιορίσας τὰς δίκαιους ἐκτιμητάς.

Προσκαλεῖται διὸ δ διαληφθεὶς Κ. Γεώργιος Γκιώνης Κραυδιώτης νὰ παρυσιαθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῶτο ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν, ἢ ὁ ἴδιος προσωπικῶς,

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βερολίνου, 8 Ἰουνίου. — Κατὰ τὰς ἐκ Βαρσοβίας εἰδήσεις ἀπὸ 2 τοῦ ἐνεστῶτος τὸ Πολλωνικὸν στράτευμα ἐξεστράτευσεν πάλιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ διευθύνθη, ὡς λέγεται, πρὸς τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Κρέουτς. Ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ ὁ ἀρχιστράτηγος προσπαθεῖ πάντοτε νὰ φυλάτῃ μυστικὰ τὰ στρατηγήματά του, νομίζεται ὅτι καὶ τοῦτο τὸ κίνημα γίνεται κατ' ἐπιφάνειαν, καὶ ὅτι ἄλλου ἀποβλέπει ὁ σκοπὸς του.

Αὐτόθεν, 10 Ἰουνίου. — Ὁ θάνατος τοῦ στρατάρχου Διέδριτς ἔκαμεν ἕως καὶ εἰς τοὺς Πολλωνοὺς βαθεῖαν καὶ ζωντανὴν ἐντύπωσιν, διότι εἶχον θάρρος εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὰ ἠθικά του αἰσθήματα. — Κατὰ τὰς δευτικὰς ἐκ Βαρσοβίας εἰδήσεις, τὸ κράτιστον τῆς Πολλωνικῆς στρατιᾶς διευθύνθη πρὸς τὴν Νοῦρ καὶ τὸν ποταμὸν Λ. Βιέζ.

Αὐτόθεν, 14 Ἰουνίου. — Μανθάνομεν ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πολλωνίας ὅτι οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον τὸ Πλόκ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 7 πρὸς τὴν 8, καὶ ὅτι ὁ στρατηγὸς Σκρζυνέκκης ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βαρσοβίαν, σκοπεύων πρὸ πάντων ν' ἀντισταθῇ εἰς τὸν κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐπιχειρισθέντα ἀντιπερισπασμόν. Φαίνεται δὲ πάλιν ἐκ τῶν γραμμάτων τῶν ἐκ τῶν συνόρων τῆς Λιθουανίας, ὅτι οἱ Ῥῶσοι εὗρισκοντο τὴν 28 Μαΐου ἡττοὶ εἰς τὴν Πόλαγγαν καὶ Κρό7-τιγγαν, καὶ ὅτι δὲν ἐφαίνετο κανεὶς τῶν ἐπαναστατῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. Συμπεραίνεται λοιπὸν ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι διευθύνθησαν, κατὰ τὸ ἀπ' ἀρχῆς σχέδιόν των, πρὸς τὴν Β. λνα.

— Ἡ Δημόσιος Ἐφημερίς περιέχει τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν Πολλωνικῶν συνόρων ἀπὸ 11 Ἰουνίου. — Ἀπὸ τὰς 7 τοῦ ἐνεστῶτος τὸ στρατηγεῖον τῶν Πολλωνῶν εὗρίσκεται ἐν Βαρσοβίᾳ, ὅθεν ἔπεμψε κατ' αὐτὰς ὁ ἀρχιστράτηγος τμήματα τινὰ διὰ τοῦ Σοχαξ-ύου καὶ Μοδλίνου εἰς ἀπάντησιν τῶν προχωρούντων Ῥώσων. Οὗτοι εἰσῆλθον τὴν 6 εἰς τὴν Διερζίνον καὶ Λίπινον, καὶ τὴν 7 καὶ 8 εἰς τὸ Πλόκ. Οἱ ἐντεῦθεν τῆς Βαρσοβίας δρόμοι ἐγέμισαν ἀπὸ τοῦ καταφεύγοντος ἐκ τοῦ Πλόκ, ὅπου ὅμως οἱ Ῥῶσοι, ὡς λέγεται, φέρονται κάλλιστα, μὴ ζητοῦντες εἰμὴ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Ἐ. Ῥωσικὸν σῶμα εἰσέδυε κατὰ τὸ μέρος τῆς Βαρσοβίας μέχρι τῆς Ἰαβλόνης καὶ ἔστησε γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ναρεῦ εἰς τὸ Ζιέρζ καὶ Σικζίκ. Τὸ δὲ σῶμα τοῦτο πιθανὸν ὅτι εἶναι τὸ τοῦ στρατηγοῦ Κρέουτς, τὸ ὅποιον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν οἱ Πολλωνοὶ τοῦ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸ κράτιστον τῆς στρατιᾶς.

— Ἐκ Βαρσοβίας, 11 Ἰουνίου. — Ὁλη ἡ προσοχὴ διευθύνεται σήμερον πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Πλόκ. Συντάγματα τινὰ πεζῶν Ῥώσων διέδωσαν ἤδη τὴν Βίσουλαν. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἐτοποθέτησε μέρος τῶν στρατευμάτων του κλιμακῶδον μεταξὺ Μοδλίνου καὶ Πράγας. — Τὸ εἰς Πλόκ ἐμβαλὼν Ῥωσικὸν σῶμα ἐλογίζετο, ὡς λέγεται, εἰς 6,000· κατὰ δὲ τὴν προσέγγισίν του, ὅσοι ἠδυνήθησαν, ἔφυγον.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 16 Ἰουνίου. — Σήμερον ἐπέστρεψεν ἐκ Λονδίνου ἡ Βελγικὴ ἐπιτροπὴ φέρονσα ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου ἀπὸ 14 Ἰουνίου, διαλαμβάνουσαν τὰς ἐξῆς προτάσεις, αἱ ὁποῖαι, εἰν ἀπορρίθωσιν ἀπὸ τὸν Βελγικὸν Σύλλογον, εἴτε ὅλαι, εἴτε μέρος αὐτῶν, θέλουν δευρηθῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου ὡς ἄκυροι. Συνίστανται δὲ εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

“Ἐπιθυμοῦν τὸ Συμβούλιον νὰ συνδιαλλάξῃ τὰς διαφίρας, αἵτινες ἐμποδίζουν εἰσέτι τὴν ἐκπαραίωσιν τῶν τεύ

λίση διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῶν πολιτῶν τὴν περιπόθητον ἡσυχίαν.

Λαβόντες δὲ νέα δείγματα τῆς πατρικῆς κηδεμονίας τῆς Υ. Ε. τὰς προσφάτους δικονόμους αὐτῆς περὶ τῆς συγκαλέσεως ἐθνικῆς συνελεύσεως, τῆς ὁποίας τὴν συγκρότησιν ἀπιστευόμεθα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς καθ' ὃν καιρὸν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας ἤθελαν το ἐπιζητήσει, κείνομεν ἑαυτοὺς μας νὰ διομολογήσωμεν πρὸς τὴν Υ. Ε. καὶ τὰς περὶ τούτου ἀτίμους εὐχαριστήσεις μας, καὶ πεποιθότες ἀδιτάκτως εἰς τὴν συνέσιν καὶ τὰς βαθεῖας γνώσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀξιοπῆτα το ἔθνος ὅλον ἐνεπαιστέθη τῶν συμφερόντων του τὴν προστατεύειν, ἐναποθέμεθα καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίστασιν τὴν διατήρησιν τῆς εὐτυχῆς ἐπικρατοῦσης τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐπὶ το βέλτιον ἀποκατάστασιν τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος εἰς τῆς Υ. Ε. τὰς ἰσχυρὰς προσπάθειας, συμφώνως ἐνεργούσης μὲ τῶν σεβαστῶν Συμμάχων δυνάμεων τοὺς γενναίους καὶ εὐεργετικοὺς σκοποὺς.

Εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι αἱ εὐχαι τοῦ ἔθνους θέλουν ἐνισχύσει τὴν Υ. Ε. εἰς τὸ νὰ φθάσῃ ὑπεράνω πάσης βῆθιουργίας καὶ ὑποκινήσεως τῶν κακοβούλων, ἀνατρέπουσα καὶ ἀποσκορακίζουσα διὰ τῶν ἐμβριθῶν μέτρων τῆς πάσαν μηχανορραφίαν, καὶ ἐλευθερώσα το ἔθνος ἀπο τὰς καθημερινὰς ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλὰς τῶν τοιούτων, νὰ στηρίξῃ ἐπὶ βάσεων σταθερῶν τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Εὐορεστήθητε δὲ ἐπὶ τέλους, ἔξοχώτατε, νὰ δεχθῆτε εὐμενῶς καὶ αὐθις τὴν πρὸς τὴν Υ. Ε. ἀκλόνητον ἀφοσίωσίν μας καὶ τελειὰν εὐπειθειαν, ὡς νέα δείγματα τῶν πρὸς αὐτὴν εὐγνωμονικῶν αἰσθημάτων τῶν εὐσεβάστως ὑποφαινομένων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 16 Ἰουλίου 1831.

Τῆς Υ. Εὐχοχότητος Εὐπειθέστατοι δοῦλοι

Οἱ Πρόκριτοι καὶ Δημογερόντες. — Μ. Ἀναστασόπουλος, Α. Καραπατᾶς, Ζ. Γ. πασχουαλύγος, Α. Ἀλεξόπουλος, Α. παπατζώρης, Γ. Α. Κρίτζαλης, Α. Μέλιος, Ι. Ἀμπούλης, Γ. Γρηγοριᾶδης, Α. Μαδρουδῆς, Γ. Οικονομόπουλος, π. Τζούτζας, Η. παπαθάνος, Θ. Σελετος, Φ. Σωτηρίου, Κ. Οἰκονόμου, π. Μανούσης, Α. Μανωλόπουλος, Ι. Ἰερεὺς, Ν. πασχάλης, Α. Χρηστοπούλης, Α. Συρτζώτης, π. Μπακολιάς, Α. Ἀρβανητόπουλος, Σπ. παχὺς, Α. Γεωργακόπουλος, Α. Καλατζάκος, Ν. Χρυσικόπουλος, Α. παυλινος, Χ. παπαστασινόπουλος, Στ. Γκοτζόπουλος, Α. Μπαλτᾶς, Α. Τάρας, π. Δημόπουλος, Α. Ζήσης, Γ. Γυρτόπουλος, Ν. Τζατζούλης, Στ. Καπούζης, Γ. Μεγάλης, Κ. Ἀλεξόπουλος, Κ. πολυχρονόπουλος, Γ. Θεοδωροπουλος, Στ. Κουτζάκος, Α. Μητρακοπουλος, Κ. Γαρανιτζώτης, Γ. Κωστοπουλος, Γ. Καλλιτζής, Γ. Κοσμᾶς, Α. Διαμαντοπουλος, Η. Μπαμπάκης, Τ. Δημοκατζής, Κ. Ἀντωνοπουλος, Κ. Ἀργυροπουλος, Α. Μακρυγιαννοπουλος, Στ. Ἰωάννου, Θ. Γιαννακοπουλος, Ζ. Σπηλιοτοπουλος, Μ. Γιαννοπουλος, Ν. Τζηλοπουλος, Θ. Σταῦρος, Α. Ἀθανασοπουλος, Α. Τέτες, Α. Ράεκας, π. πιπας, Στ. Ἀντωνοπουλος, Α. Μοθοπουλος, Α. πανουσιακοπουλος, Θ. Μπεδούσης, Γ. Ἰωάννης, Γ. Φούτζης, Α. Καραμητζος, Ν. Λιάκος, Θ. Ἀντωνίου, Γ. Δημοπουλος, Χ. Μπούλης, Γ. Ντεντοπουλος, Σπ. Γιαννακοπουλος, π. Γκούτας, Α. Ἀνανίας, Γ. Κούρης, π. Γεωργοπουλος.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀρκαδίας ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον ὅλων τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑπογραφῶν τῶν Δημογερόντων καὶ Προκρίτων τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὑποβεβηκυῖσα ἅμα καὶ τὴν παροῦσαν αὐτῶν πρᾶξιν. Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 18 Ἰουλίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογερόντες Α. Κατσάρος, Ν. Λούζος, Ι. Ρόμπης, Γ. Μπόρσας. Ὁ Γραμματεὺς Α. Μανούσος.

Δ' 719. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΝΗΣΙΟΥ ΝΑΙ ΚΑΛΑ-
 ΜΑΤΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατὰ συνέπειαν τῆ Προγράμματος τῆ ὑπ' Ἀρ.
 40 καὶ χρονολογίαν τῶν 15 Μαΐου 1831 κατα-
 χυρήντες εἰς τὸ Παράρτημα τῆ ὑπ' Ἀρ. 41 Φύλ-
 λης τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς 3 Ἰουλίου 1831,
 δόξης προσκίλει τὸς ὅσοι ἔχον δικαίωμα κληρονο-
 μῆς, ἢ ὅποιοιδήποτε ἄλλοι ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς
 ποτὲ Ἰωάννης Ψάλτη, κατοικοῦντος εἰς Καλαμάταν, καὶ
 παρεσπασθῆναι προσωπικῶς ἢ ἐπιτροπικῶς, ἐντὸς ἐκπο-
 σιτεσσάριον ἡμερῶν, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἤθελε καταχωρηθῆναι
 εἰς τὸ Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος, διὰ καὶ διακηρύξαι,
 εἰ ἔχον δικαίωμα εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ ἐκ τῶν
 ὑποκείμενα ἰσχυρὰ ἐγνωσμένα εἶναι δύο κῆποι εἰς Φαλατίναν,
 καὶ τὰ ἡμίση ὀσπῆτικα κείμενα εἰς τὴν πόλιν Καλα-
 μάτας, Ψαλτιάνικα λεγόμενα, καὶ τὰ ὅποια μέλλει
 καὶ ἐκποιηθῆναι ἐπὶ δημοπρασίᾳ, κατὰ ζήτησιν εἰς τὸ
 Δικαστήριον τῶν Κ. Ἰωάννης Κ. Γκινοπέδου, ἐπιτρόπου
 τῆς Κ. Μαρίας Ἡλίας Τζάνου, πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπο-
 φάσεως Διατηρητικῆς.

Ἀνακαλῶνται ἐκ δευτέρου διὰ τῆ παρόντος τε-
 λευταίου Προγράμματος οἱ λεχθέντες συγγενεῖς
 τῆ ποτὲ Ἰωάννης Ψάλτη, μὴ ἐμφανισθέντες εἰς τὴν
 λήξασαν προθεσμίαν τῆ εἰρημένου Προγράμματος, ὅσοι
 ἔχον δικαίωμα κληρονομικόν, καὶ ὅποιοιδήποτε ἐπὶ τῆς
 περιπτώσεως, ἵνα παρεστιαθῶσιν, εἰάν θέλουν, εἰς τὸ
 Δικαστήριον προσωπικῶς ἢ ἐπιτροπικῶς, ἐντὸς δύο μη-
 νῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῆναι εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφη-
 μερίδα, ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς τίτλος των.

Τὴναντίον καὶ δὲν ἐμφανισθῶσι, θέλουν ἐκποιηθῆναι
 τὰ εἰρημένα κτήματα καὶ ἄλλα, εἰάν γνωρίζωσιν αὐ-
 τήκοντες εἰς αὐτὸν τότε, ὅταν δὲν ἐξαχρέσῃ εἰς τὴν
 ἀποπληρωμὴν τῆς ἀποφάσεως ἢ χρηματικὴ τιμὴ
 τῶν πρώτων.

Τὸ παρὸν καὶ κηρυχθῆναι δι' Ἀπονομικῆς ὑπερέχει ἐν
 τῷ μέσω τῆς πλατείας τῆς πόλεως Καλαμάτας,
 ὅπου ἡ διακομὴ τῆς εἰρημένης Ἰωάννης Ψάλτη ἀντίγρα-

φα δὲ αὐτὴ καὶ κολληθῶσιν, ἐν εἰς τὴν θύραν τῆς τε-
 λευταίας οἰκίας τε, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς Δικα-
 στηρίου, καὶ τρίτον καὶ σταλῇ εἰς τὴν Ἐκδότην τῆς Γενι-
 κικῆς Ἐφημερίδος διὰ καὶ τὸ καταχωρήσῃ εἰς τὸ
 Φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Νησίῳ, τὴν 10 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Βόβος.

Ἀρ. 24. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ διὰ τῆ ὑπ' Ἀρ. 189 διατάγματος συ-
 στηθεῖσα Ἀ' Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐξαρχικῆς Δι-
 καστηρίου.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Γ. Λέος, ἐνχόμενος παρὰ τῆς πλοιά-
 ρου Προσπέρου Βρενιέτου τῆς ναυαγήσαντος κατὰ τὸ
 1828 εἰς Ἀστυπαλῆαν, προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἐπι-
 τροπῆς ταύτης, διὰ καὶ ἐμφανισθῆναι ἐνώπιόν της καὶ ἀ-
 πολογηθῆναι περὶ τῶν ὅσων κατ' αὐτὸ ἀναφέρει ὁ Πρό-
 σπερος Βρενιέτος, δὲν ἐνεφανίσθη εἰσέτι.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατυπώσεις, προσκληθεὶς πα-
 ρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, διὰ καὶ ἀπολογηθῆναι, καὶ μὴ
 ἐμφανισθῆναι εἰσέτι, πρέπει καὶ δημοσιευθῆναι καὶ διὰ τῆς
 Ἐφημερίδος τὸ πρὸς αὐτὸν δεύτερον Ἐνταλμα ἐμ-
 φανίσεως.

Διὰ τούτο, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συμμορφωμένη μὲ τὰ
 παρὰ τῶν διατυπώσεων διαταττόμενα, προσκαλεῖται
 ἐξ Ἀστυπαλαίας Γ. Λέον καὶ ἐμφανισθῆναι ἐνώπιόν της
 ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν Ἐνταλμα θέλει
 δημοσιευθῆναι διὰ τῆς Ἐφημερίδος· διότι ἄλλως
 θέλει προχωρήσει εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰουλίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, Α. ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜ-
 ΔΗΣ, Α. Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΑΝΔΡΟΥΤΤΖΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Π. Νάκος.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Βελγίου πραγμάτων, ἐστοχάσθη ὅτι ἡδύνατο νὰ κατορθωθῇ σκοπὸς οὗτος μὲ τὰ ἐξῆς ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶναι προηγούμενα εἰς τὴν περὶ εἰρήνης συνθήκην. "Οθεν ἀπε-
 κρίσιν νὰ προτείνῃ αὐτὰ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

„ Ἀρθρ. 1. Τὰ τῆς Ὀλλανδίας ὅρια θέλουν ἐμπερι-
 λαμβάνει ὅλας τὰς χώρας, φρούρια, πόλεις καὶ τόπους, οἵτι-
 ῃς ἀνήκον εἰς τὴν πρώτῃν Πολιτείαν τῶν ὁμοσπόνδων ἐ-
 παρχῶν τῶν Κάτω-Χωρῶν κατὰ τὸ 1790.

„ 2. Τὸ Βέλγιον θέλει σύγλεισθαι ἀπὸ ὅλας τὰς λοι-
 πὰς χώρας, αἵτινες εἶχον ὁμασθῇ ἐν ταῖς συνθήκαις τοῦ
 815 Βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν.

3. Θέλουν μεσιτεύσει αἱ πέντε Δυνάμεις, ὥστε νὰ
 καταρτηθῇ ἡ ἐρεσιῶσα κατάστασις τοῦ Λουξεμβούργου κατὰ
 τὴν διάρκειαν τῆς χωριστῆς διαπραγματεύσεως, τὴν ὁποίαν
 θέλει κάμει ὁ τοῦ Βελγίου ἡγεμὼν μὲ τὸν Βασιλέα τῶν
 Κάτω-Χωρῶν καὶ μὲ τὴν Γερμανικὴν Ἐνωσιν περὶ αὐτοῦ
 τοῦ Μεγάλου Δουκάτου, διαπραγματεύσεως διακεκριμένης
 ἀπὸ τῆς περὶ ὁρίων ὑπόθεσιν τὴν μεταξὺ τῆς Ὀλλανδίας
 καὶ τοῦ Βελγίου. — Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ φρούριον τοῦ
 Λουξεμβούργου θέλει διαφυλάττει τὰς μὲ τὴν Γερμανίαν
 συγκοινωνίας του.

4. Ἐὰν εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ Πολιτεία τῶν ὁμο-
 σπόνδων ἐπαρχῶν τῶν Κάτω-Χωρῶν δὲν ἤσκει ἐξηρημένως
 τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς πόλεως Μαιστρίκτου κατὰ τὸ
 1790, θέλουν εὐρεθῇ παρ' ἀμφοτέρω τῶν μερῶν οἱ τρόποι
 τοῦ νὰ συμφωνήσωσι περὶ τούτου δι' ἀρμοδίου τινὸς συμ-
 βιβασμοῦ.

5. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῷ Α καὶ Β ἄρθρῳ τεθειμένων
 βάσεων συνάγεται ὅτι ἡ Ὀλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον ἤθελον
 ἔχει ἐπικτήματα ἐν ταῖς ἀλλήλων χώραις, θέλουν γένει αἱ
 ἀμοιβαίως ἐγκριθεῖσαι ἀρμόδιαι ἀλλαγαι.

6. Ἡ ὑπ' ἀλλήλων ἐγκατάλειψις τῶν χωρῶν, πόλεων
 καὶ φρουρίων θέλει γένει ἄνευ τῶν περὶ ἀλλαγῆς συμ-
 βιβασμῶν.

7. (Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν ναυτιλίαν τῶν
 πλωτῶν ποταμῶν κατὰ τὴν συνθήκην τῆς Βιέννης.)

8. Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν προηγούμενων ἄρθρων Α καὶ Β,
 θέλουν συνέλθῃ ὅσον τάχιστα ἐν τῇ πόλει Μαιστρίκτῳ
 ὁροθεταὶ ἐπιτροποὶ Ὀλλανδοὶ καὶ Βέλγαι, καὶ θέλουν ἀρ-
 χίσαι τὴν ὁροθεσίαν μεταξὺ τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελ-
 γίου κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦτο τεθείσας ἀρχὰς ἐν τῷ Α καὶ Β
 ἄρθρῳ. — Οἱ αὐτοὶ δ' ἐπιτροποὶ θέλουν ἐνασχοληθῇ καὶ περὶ
 τῶν γενητομένων ἀλλαγῶν τῶν ἐπικτημάτων κατὰ τὸ Ε
 ἄρθρον.

9. Τὸ Βέλγιον, ὁροθετημένον κατὰ τοὺς παρόντας προη-
 γουμένους ἔρισμους, θέλει συγκροτῇ πολιτείαν διηλεκτῶς
 εὐδαιμόν. Αἱ πέντε Δυνάμεις, χωρὶς νὰ ζητοῦν νὰ ἀνακα-
 τίσκωνται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν σύνταξιν τοῦ Βελγίου, ἐγγυῶν-
 ται εἰς αὐτὸ ταύτην τὴν διηλεκτὴ εὐδαιμονίαν, καθὼς καὶ
 καὶ τὴν ὁλοσχερεῖαν καὶ τὸ ἀπαράβαστον τῆς χώρας αὐτοῦ
 τῆς κατὰ τὸν παρόντα ὅρισμὸν διαγραφησομένης.

10. Κατὰ δικαίαν δὲ ἀνταμοιβήν, θέλει ὑποχρεοῦσθαι
 τὸ Βέλγιον νὰ τηρῇ αὐτὴν ταύτην τὴν εὐδαιμονίαν πρὸς
 τὰς ἄλλας πολιτείας, καὶ νὰ μὴ παραβλάπτῃ οὐδαμῶς τὴν
 ἐσωτερικὴν οὔτε τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν ἡσυχίαν, διαφυλά-
 τειν πάντοτε τὸ δίκαιον τοῦ νὰ ἀμύνεται πᾶσαν ξένην ἐπι-
 δρομήν.

11. Ὁ τῆς Ἀμβέρσης λιμὴν, κατὰ τὸ ΙΕ ἄρθρον τῆς
 ἐν Παρισίῳ συνθήκης τῆς 30-18 Μαΐου 1814, θέλει
 διατελεῖ ὡς ἐμπόρειον μόνον.

12. Ἡ τῶν χρεῶν διανομὴ θέλει γένει οὕτως, ὥστε νὰ
 πίπτῃ εἰς ἕκαστον τῶν δύο τόπων τὸ ὅλον τῶν χρεῶν, τὰ
 ὁποῖα ἀπ' ἀρχῆς, πρὸ τῆς ἐνώσεως, εἶχον αἱ διάφοραι χώ-
 ραι, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ νὰ διαμερισθῶσι κατὰ δικαίαν
 ἀναλογίαν τὰ κοινῶς ὁμολογηθέντα.

13. Θέλουν διορισθῇ εὐθὺς καὶ συνέλθῃ ἀμφοτέρωθεν ἐπι-
 τροποὶ λογισταί, τῶν ὁποίων πρώτη ὑπόθεσις θέλει εἶναι τὰ
 νὰ προσδιορίσωσι τὸ πηλίκον, τὸ ὅποιον ἔχει νὰ πληρώσῃ
 πρὸς ὅραν τὸ Βέλγιον παρεκτὸς τῆς ἐκκαθάρσεως μέρους
 τῶν τόκων τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων
 χρεῶν.

14. Οἱ αἰχμάλωτοι θέλουν ἀπολυθῇ ἐκατέκωθεν δεκά-
 πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἄρθρων τούτων.

15. Τὰ μεσέγγυα τὰ εἰς ἰδιαιτέρας κτήσεις ἐπιτεθειμένα
 κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τόπους θέλουν λυθῇ πάραυτα.

16. Κανεὶς κάτοικος τῶν πόλεων, φρουρίων καὶ χωρῶν
 τῶν ἀπ' ἀλλήλων καταλειφθησομένων, δὲν θέλει ἐξαισθηθῇ
 οὔτε ἐνοχληθῇ διὰ τὴν παρελθούσαν πολιτικὴν του δια-
 γωγὴν.

17. Αἱ πέντε Δυνάμεις ἀποταμιεύουν τὸ νὰ προσφέρω-
 σι τὴν μεσιτείαν των, ὅταν ζητηθῇ ὑπὸ τὰ ἐνεχόμενα
 μέρη.

18. Ἀποδεχθέντα ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὰ ἄρθρα
 ταῦτα, θέλουν μεταβληθῇ εἰς ὁριστικὴν συνθήκην.

ΕΣΤΕΡΑΖΗΣ, ΤΑΛΛΕΪΡΑΝΔΟΣ, ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ, ΒΟΥΔΟΦ, ΜΑΤΟΤ-
 ΣΚΕΥΙΤΣ.

Ἀποκρίσεις τὴν ὁποίαν ἔκαμιν ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος, εἰς
 τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Βελγῶν, ἥτις ἐστάλη εἰς αὐτὸν μὲ τὸ
 ψήφισμα τῆς ἀναγορεύσεως.

“ Ἐνδομύχως αἰσθάνομαι, Κύριοι, τὴν ἔφεσιν τοῦ Βελ-
 γικοῦ συλλόγου, τῆς ὁποίας σὰς κατέστησε διερμηνευτῆς.
 Δὲν παρέχει ἡ ἀνθρωπότης εἰμαρμένη ἔργον ὠραιοτέρον παρὰ
 τὴν στεριωσιν τῆς ὑπάξεως, καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐνὸς λαοῦ.
 Τοῦτο μόνον δύναται νὰ μὲ καταπείσῃ νὰ δεχθῶ τὴν τιμὴν
 ἐκλογῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπροσπάθησα νὰ λάβω, νὰ ἐγκα-
 ταλείψω θέσιν ἀνεξάρτητον, καὶ νὰ χωρισθῶ ἀπὸ ἔθνος, εἰς
 τὸ ὅποιον εἶμαι προσκολλημένος διὰ δεσμῶν καὶ ἀναμνή-
 σεων ἱερωτάτων, καὶ τὸ ὅποιον μ' ἔδωκε τόσα δειγμάτων
 τῆς εὐμενείας καὶ συμπαθείας του.

„ Δέχομαι, Κύριοι, τὴν ὁποίαν μὲ κάμετε προσφορὰν,
 μὲ συμφωνίαν ὅμως ὅτι θέλει ἐγκρίνει ὁ Σύλλογος τὰ
 μέτρα, τὰ ὁποῖα μόνον δύναται νὰ συστήσωσι τὴν νέαν
 Πολιτείαν, καὶ νὰ κάμωσιν ὥστε νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὴν
 Εὐρώπην. Τοιοῦτοτρόπως θέλει μὲ δώτῃ ὁ Σύλλογος τὴν
 δύναμιν τοῦ ν' ἀφοσιωθῶ ὅλως διόλου εἰς τὸ Βέλγιον, καὶ
 ν' ἀφιερῶσω εἰς τὴν εὐδαιμονίαν του τὰς σχέσεις, τὰς ὁ-
 ποίας ἀπέκτησα εἰς τὰ ἔθνη, τῶν ὁποίων ἡ φιλία εἶναι οὕτω
 δῶς ἀναγκαῖα εἰς αὐτὸ, καὶ νὰ ἐξασφαλίσω εἰς αὐτὸ, ὅσον
 ἐξήρτηται ἀπ' ἐμέ, ὑπαρξὶν εὐδαίμονα καὶ αὐτόνομον. „

— Αὐτόθεν, 24 Ἰουνίου. — Εἰς ἑξ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν
 ἔγειαν ἐν τῷ Συλλόγῳ συζητήσεις περὶ τῶν 18 ἄρθρων
 τῶν προοριστικῶν, ἀλλὰ δὲν ἔγεινε καμμία ἀπόφασις.

Προχθὲς ἦλθεν ἐκ Παρισίων ὁ ἐκεῖ ἀπεσταλμένος Κύν-
 ριος Λεὼν, καὶ συνεμέθεξεν εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας
 τοῦ Συλλόγου.

— Ἡ πρὸς τὸν Ἐπίτροπον ἀπάντησις τοῦ Πρίγκιπος
 Λεοπόλδου εἶναι σύμφωνος κατὰ τὴν ἔννοιαν μὲ τὴν εἰς τοὺς
 ἀπεσταλμένους τοῦ Συλλόγου δοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ διακρί-
 νωσιν.

